

lige Finantser, at søge i den store og sørgelige Begivenhed, der paa saa mange Maader har indvirket paa det offentlige Liv her i Danmark, og det vil være Enhver klart, at naar der paa det Næste er gjort Regning paa hver Aftens Indtægt, og saa Indtægten for 37 Aftener paa en Tid, som ellers er den allerbedste for Theatret, gaaer tabt, maa det medføre stor Mangel i Theatrets Kasse. Nu gaaer det ikke her som ved andre Theatre, at Tabet kommer til at gaae ud over Kunstpersonalet selv, der ved disse sædvanligviis er antaget paa Dødsigelse, og maastee paa det Vilkaar, at de ikke skulle have Noget, naar der ikke kan spilles. Her er der derimod Tale om et kongeligt ansat Personale, hvis Gager ikke saaledes kunne falde bort, og der var endogsaa paatænkt at give dem nogen Erstatning for den Extraintægt, som de tabte derved, at der ingen Forestillinger bleve givne, nemlig den saakaldte Feu, der er den særlige Betaling for hver Forestilling, hvori de optræde. I dette Niemed var Forlangendet i det oprindelige Forslag stillet paa 20,000 Rbd., hvorved det dog ikke var paatænkt at give Nogen fuld Erstatning for, hvad han ellers vilde kunne have fortjent, men kun halv Erstatning eller saa omtrent. Folkethinget har meent, at man ikke burde indlade sig derpaa, og det kan visseelig ogsaa vel forsvares at nægte dem den extraordinære Indtægt, som man ved de sørgelige Forhold er sat ud af Stand til at forstaae dem, og det er derfor, Summen er nedsat. Vilde man regne ganske nøie, saa har vel Theaterbestyrelsen, som har forelagt sine Protokoller og Regnskaber for det Udvalg, der har behandlet denne Lov i det andet Thing, troet at kunne bringe Summen nogle Hundrede Daler høiere op end de 17,000 Rbd., som Folkethinget har bevilget; jeg har imidlertid ikkfundet det stemmende med de nuværende Omstændigheder at forsøge ved yderligere Endringsforslag og Anbefalinger at bringe den engang af Udvalget bestemte Sum et ringe Beløb høiere. Den nævnte Sum er imidlertid i Udvalget erkjendt for at være saa nødvendig og saa indskrænket beregnet, at jeg tør haabe, at dersom dette Things Medlemmer ville gjøre sig nøiere bekjendte med de Forhandlinger, der have fundet Sted, og de Regn-

skaber, der ere fremlagte, da vilde de finde, at det desværre er en meget beklagelig Nødvendighed, at det kongelige Theater, paa Grund af disse extraordinære Omstændigheder maa begjære en saadan extraordinær Understøttelse, til hvilken jeg derfor herved gjentagende anbefaler Theatret.

Jensen: Den høitagtede Kultusminister har rigtignok stillet os en god Udfigt for Die med Hensyn til Beparelses ved det kongelige Theater, idet han gjorde opmærksom paa, at der vil indvindes 7,000 Rbd. for den tidligere kongelige Bøge; naar han derimod dertil spøiede, at det ogsaa skal være Theaterbestyrelsens alvorlige Bestræbelse at tilveiebringe Beparelses i andre Retninger, saa har jeg flere Gange tidligere hørt Erklæringer om affkurat det Samme. Jeg har tidligere haft den Ære at sidde i Folkethinget, hvor det Selvsamme er blevet udtalt, men desuagtet er det snarere gaaet tilbage end frem i denne Henseende. Jeg vil gjerne troe, at Bestyrelsen kan have god Villie, men den har vist neppe Evne dertil, den maa vist lide under et Tryk, som gjør, at den istedetfor Overstud faaer Underbalance. En æret Landsthingsmand (Brockdorff) udtalte, at han ansaae det for ønskeligt og godt at have et Nationaltheater; deri er jeg fuldkommen enig med ham, men saa stolt og deiligt det kan være for Landet at have et saadant Theater, saa sørgeligt er det dog, naar det viser sig, at dette Theater ikke forstaaer at leve af sig selv. Dersom der kunde spilles saa godt, og Theatret derved faae saa stor Søgning, at det nogenlunde kunde bestaae uden at holdes oppe af Staten og de skatteyndende Borgere, saa kunde det være meget godt; men naar det paa denne Maade skal bæres af Skatteyderne, der have Dndt ved at staae det Nødvendige tilveie til deres egne og Statens Fornødenheder, saa synes jeg virkelig, at en stor Deel af den Stolthed, man føler ved at have Theatret, maa falde bort.

N. Hansen: Det havde ikke været min Mening at tage Ordet i denne Sag, men med Hensyn til, hvad den ærede første Taler (Jensen) udtalte, maa jeg anføre, at jeg kan samstemme